

Na „transfúzke“ sa v piatok 16. mája zišlo bezmála deväťdesiat dobrovoľných darcov krvi

Martina Lefkaničová, študentka Technickej univerzity v Košiciach, si nechala pusť žilou po prvý raz v živote. Na transfúzku prišla spolu so svojim otcom Igorom Lefkaničom z DZ Mechanika, ktorý daroval krv už tridsaťšesťkrát.

Vďaka za každú kvapku

ktorá sa v piatok 16. mája zapojila do Hutníckej kvapky krvi spolu so svojim otcom, majstrom elektroúdržby rúrovní Miroslavom Čajkom. „Prvýkrát som išla darovať krv spolu s mojimi spolužiakmi ešte na strednej. Priznávam, mali sme z toho vtedy ako tinedžeri tak trochu aj zábavu. Pripadlo nám všetko smiešne, aj keď sme videli, že sa niektorí naši kamaráti necítili pri odbere práve najlepšie. Strach asi urobil svoje. Možno aj tým, že som ho prekonala, som po odbere pocítila veľmi príjemnú eufóriu, mala som vskutku dobrý pocit a rozhodla som sa v darovaní krvi pokračovať. Dnes je to už po ôsmy raz,“ prezradila v zaplnenej čakárni hematologickej

Krátko po odbere... Na zábere zľava doprava valcovač Jozef Milanič s dcérou Monikou a Mikuláš Szabó z DZ Radiátory a rúry.

Pomôcť s organizáciou prvej aktivity počas dobrovoľníckych dní košických oceliarov sa rozhodli štipendistky (sprava doľava) Katarína Sokáčová a Lubomíra Ondejková. Na zábere pri prezentácii účastníkov spolu s dobrovoľnou daryňkou krvi Elenou Bohunickou z Nádkupu.

Po prvýkrát na Slovensku daroval krv aj generálny manažér pre strategické suroviny Scott F. Vogel.

Vedeli ste, že krv nemá rovnakú intenzitu svojej inak charakteristickej červenej farby, ale že existujú jej rozličné odtiene? Že má tiež rôzny objem, chemické zloženie a že má i svoju vôňu? Či o tom, že v tele zdravého človeka prúdi vyše päť litrov krvi, čo predstavuje až osem percent hmotnosti ľudského tela? Alebo že táto tekutina je vlastne transportérom kyslíka, oxidu uhličitého a rôznych živín, vitamínov, či minerálov, bez ktorých je život nemožný? Možno áno, možno až do takých podrobností nie, no vedzte, že v jedinečnom ľudskom organizme zastáva krv skutočne celý rad nenahraditeľných funkcií. Biele krvinky, červené krvinky, plazma... Každá z jej súčastí je potrebná, každá plní nezastupiteľnú úlohu. Klobúk dole pred ľuďmi, ktorí ju nezištné darujú. Nie je nič krajšie a pre človeka dôstojnejšie, ako pre iných, čo sú v ohrození života, darovať kus seba. Skúste a uvidíte, tvrdia pravidelní darcovia. Ale aj tí, ktorí sa posadili na odbernú lôžku po prvý či druhý raz. Možno pocítite rovnakú eufóriu ako mladáčka Zuzana Čajková,

dali skoro tri desiatky dobrovoľných darcov krvi. Do prvej štvorice, ktorá si prívstala a obsadila lôžka hneď na začiatku, patrili popri valcovačovi Jurajovi Vizim, vysokopeciarovi Stanislavovi Spíšákovi a oceliarovi Slavomirovi Baranovi aj Lubomír Mičanin z dcérskej spoločnosti RMS, a.s. Košice, ktorý nie je medzi darcami žiadnym nováčikom. Na svojom konte má už deväťdesiat odberov. „Krv som prvýkrát daroval po dovŕšení osemnástich rokov. Z presvedčenia i zo zvedavosti,“ vysvetlil krátko svoj postoj k darovstvu, pri ktorom zostal doteraz. S napichnutou žilou sa na lôžku usmieval aj prevádzkový zámočník František Jankovský, pre ktorého bol piatkový odber jubilejným, päťdesiatym. „Prvýkrát to bolo s partiou z práce, boli sme na „transfúzke“ v Košiciach, a pre každú kvapku.

dého z nás to bola prvá skúsenosť. Rok si ani veľmi nepamätám, ale odvtedy chodím krv darovať viac menej pravidelne.“ S odbermi neplánuje prestať ani Štefan Karajoš z divízneho závodu Radiátory a rúry, ktorý krv daroval už osemdesiatpäťkrát. K dobrovoľníkom sa v tomto smere radia aj jeho manželka, dcéra, syn...

Do obedu prišlo dobrú vec podporiť bezmála deväťdesiat dobrovoľných darcov krvi. Viacerí železiari, medzi ktorými boli skalní darcovia i prvodarcovia, aj so svojimi deťmi či životnými partnermi. Zahľadli sme medzi nimi Milaničovcov, Tuschlovcov, Zátorských, Lefkaničovcov či Šandovcov. Všetkým, ktorí sa zapojili, patrí veľká vďaka. Za každú kvapku.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Dobrá vec podporila aj predsedníčka ZO OZ KOVO Energetika Eva Mihalíková, ktorá má na svojom konte už päťdesiatpäť odberov.

Podarilo sa... Študentka priemyselného inžinierstva Zuzana Čajková prišla na Hutnícku kvapku krvi spolu so svojim otcom Miroslavom, zamestnancom DZ Radiátory a rúry, ktorý patrí k pravidelným darcom.

Aj tohto roku sa do zbierky šatstva pre ľudí v núdzi zapojilo mnoho železiarov

Napodobnili vlašajší úspech, opäť padla stovka

Anna Rusnáková, Cecília Markulíková, Jozef Tancoš a Ján Petruška tvoria zohratý tím. Počas zbierky šatstva, organizovanej v rámci dní dobrovoľníkov, rok čo rok pomáhajú triediť a ukladať veci, ktoré nosia hutníci. Rovnako to bolo aj tentoraz, kvarteto stabilných

dobrovoľníkov však doplnila Alžbeta Dragulová.

Keď sme prišli v sobotu do klubu OZ Jesen života na Triede SNP v Košiciach, jedného z dvoch miest, kde sa zbierka konala, naši bývalí kolegovia už mali s triedením šatstva plné ru-

ky práce. „Zatiaľ máme šesťdesiat vriec, možno prekročíme rekord,“ takto pozitívne nás privítala C. Markulíková. Času na prekonanie vlašajšieho maxima bolo ešte dosť, hodiny ukazovali desať hodín a brány zbierky sa zatvárali až o pätnástej. „Detské-

ho šatstva máme tohto roku pomeňnej, doteraz prevláda dámske. Ľudia nám však priniesli aj posteľnú bielizeň, uteráky, potraviny, máme tu jeden luster, knižky, semená rastlín, kuchynský robot a tamto je vysávač,“ ukázala do rohu na precízne zabaleného domáceho pomocníka.

Železiari opäť doniesli množstvo všakovakých vecí. Niekoľko vriec so sebou ťahal aj Jozef Tomčo z RMS, s ťažkým „nákladom“ mu pomáhal syn Patrik. „Priniesli sme nejaké šaty pre deti aj dospelých. Ľuďom v núdzi pomáhať treba, na zbierku verujem aj ostatných kolegov,“ podotkol železiar s dobrým srdcom. Ako dodal, chodí pravidelne. Len čo so synom zamávali na rozlúčku, na schodoch sa objavila ďalšia rodinka. Tatiana Čumriková z Predaja zapojila do zbierky aj manželka s deťmi. „Nesieme hlavne ošate, letné aj zimné,“ vysvetlila ekonomicko-obchodná referentka vykladajúcej vrecia na stôl.

Menej rušno, no tiež so solidným počtom vriec, bolo aj na druhom mieste, v Dome pokojnej staroby na Južnej triede 2 v Košiciach. V sobotu tam „operovala“ koordinátorka z Arcidiecéznej charity Košice Veronika Hotová

Ľudia nosili nepotrebné šatstvo aj do Domu pokojnej staroby na Južnej triede v Košiciach.

s dobrovoľníčkou Janou Lazarčíkovou. „Zatiaľ sme veľmi spokojní, niekoľko ľudí bolo už v piatok a chodia i dnes. Mnoho pekných vecí napríklad doniesla bývalá železiarka, pani Marta Prébíšová. Potešia sa najmä deti. Priniesla hračky, knižky, ale aj mydlá. Ako vidíte, je toho tu dosť,“ skonštatovala V. Hotová.

V sobotu o pätnástej hodine sa brány oboch zberných miest zavreli a nastal čas na inventarizáciu. Železiari sa čínil, rovnako ako vlni prekročili počet sto vriec.

V Jeseni života ich narátali deväťdesiatštyri a na Južnej triede v Dome pokojnej staroby sedemdesiat. K vreciam so šatstvom, obuvou, uterákmi a posteľnou bielizňou, ktoré poputujú ľuďom v núdzi, treba prirátat aj niekoľko kartónov s kuchynskými potrebami, potravinami, domácimi spotrebičmi a zaujímavosťou je i jedna paleta obkladačiek. Adresátni pomoci boli Arcidiecézna charita Košice, OZ Oáza - nádej pre nový život a OZ ETP Slovensko.

Richard DREISIG
Foto: Milan KATUNSKÝ

Do zbierky šatstva sa opäť zapojilo mnoho železiarov. Medzi nimi aj Jozef Tomčo (vpravo) so synom Patrikom.

V Autistickom centre Rubikon v Myslave sa zišli dobrovoľníci z košickej oceliarne už po šiesty raz

Hutníčku Martu Durňakovú sme spolu s Ivetou Garajovou zastihli pri sadení kvietkov.

posledné inštrukcie. O niekoľko minút sa všetci rozprchlí za robotou. Aby všetko, čo si predsavzali, do trinástej hodiny stihli. A bolo toho veru dosť. Aj pre vyše päťdesiat ľudí...

K známej partii chlapcov z divízneho závodu Mechanika nás priviedol neutechajúci zvuk brúsky. **Pavla Babeja, Pavla Petráša, Dušana Šípku, Adama Wejsa a Jozefa Mlynariča** sme našli pri oprave plotu, ktorý pred rokmi zvalil a zdemoloval nepozorný vodič. Vlni sa postarali o vynovenie jeho väčšej časti, ostávalo ešte dielo dokončiť a opraviť posledné polia. Vybavení potrebným náradím i zväčškou práve rozebírali diely starej konštrukcie. „Nepodarilo sa to dotiahnuť vlni, tak to urobíme teraz,“ ozvalo sa

Známa partia chlapcov z divízneho závodu Mechanika opravovala ďalšiu časť oplotenia. Na zábere zľava Pavel Babej, Jozef Mlynarič, Pavol Petráš, Adam Weisz a Dušan Šípka.

Vysádzali kvety, opravovali plot, maľovali a osadili aj lavičky

Vyššie päťdesiat dobrovoľníkov sa stretlo v Autistickom centre v Myslave, aby skrášilo jeho interiér aj exteriér.

Skupinka žien vyzbrojená dobrou náladou vyčkávala ostatných na chodbe budovy, v ktorej sídli Autistické centrum Rubikon, už o pol ôsmej ráno. Do začiatku brigády ostávalo eš-

enasvedčovalo tomu, že by sa siniečko, ktoré razom otepilo vzduch, chcelo skrýť za mraky natrvalo. „Všetci veríme, že počasie vydrží. Ešte stále máme v pamäti stredajší i štvrtkový

Súrodenci Zuzana a Vlado Durňakoví sa pustili do umývania a čistenia hračiek.

te vyše pol hodiny. „Domáca“ **Radka Urbínová** dohliadala na posledné prípravy, aby bolo všetko tip top a nezapravovala nepredvídaná náhoda, ktorá by mohla priebeh naplánovaných prác narušiť. A rovnako, ako iste i koordinátori brigád na ostatných miestach, kde sa chystali košickí oceliari pracovať, aj ona čochvíľa dvíhala oči k oblohe. Nič však

vieter a neustávajúci dážď. **Dosť sme boli skeptickí. Hádám to ľudia neodradilo a prídu,**“ poznamenala. Nemýjila sa. Až na dvoch, či troch, prišli všetci. Presne o ôsmej už koordinátor dobrovoľníckeho podujatia **František Gregor** spolu s riaditeľkou Rubikonu **Annou Uchnárovou** preberali s brigádnikmi, rozdelenými podľa aktivít do skupín,

Viceprezident pre ľudské zdroje **Martin Pitorák** pri obaľovaní potrubia nepriestupnou fóliou.

stručne zo skupinky zahĺbenej do roboty. Neďaleko, ležiac „pohodlne“ na zemi, čistil mreže na malých prízemných oknách **Radovan Spišiak**. „**Hrdza musí preč a potom to natriem bielou farbou,**“ poznamenal sústredený na robotu. V podzemí, v kotolni budovy, sme zastihli ďalšiu skupinku – **Martina Pitoráka, Helenu Kašćovú, Beátu Hricovú i Jozefa Bibena**. „**Chystáme sa tieto priestory vymalovať, preto sme najprv steny a strop očistili a zbavili pavučin,**“ informoval viceprezident pre ľudské zdroje a rozhladal sa po miest-

nosti. „**Má niekto lepiacu pásku?**“ opýtal sa ostatných. „**Ochranná fólia bude lepšie držať...**“ Tím už ňou prikryl kotol i časť potrubia, jeho ďalšie metre bolo treba ešte obaliť. „**Ušetříme si potom**

ka **Zuzana**, ktorá na pražskej univerzite študuje psychológiu. „**Boli sme tu aj vlni, rok predtým zase v zoologickej záhrade,**“ potvrdila študentka, ktorú čaká náročné skúškové obdobie. Napriek tomu pomôcť prišla. „**A rada,**“ dodala s úsmevom v spoločnosti svojho brata, s ktorým sa pustila v jednej z tried do čistenia a umývania hračiek.

Pod holým nebom sa na detskom ihrisku činila šesťica chlapcov. **Milan Michalko, Tomáš Topolčanský, Martin Szabó, Jozef Mašlej, Róbert Dóczy a Ladislav Uchnár** práve ukončili osádzanie dvoch nových lavičiek, ktoré budú slúžiť deťom na odpočinok. „**Dokončili sme to, ale už máme ďalšiu robotu,**“ nechal sa počuť po spoločnej skúške pevnosti osadenia lavičky **Martin Szabó**, pre ktorého to nebola prvá dobrovoľnícka aktivita. Vlni pomáhal spolu s **Priateľmi trstenskej prírody** pri zveľaďovaní odpočinkového miesta pre turistov a cyklistov pri meandri **Hornádu**, predvlni zasa pri budovaní ihriska pre deti a skrášňovaní krízového strediska v Čani.

Marika Benedeková pomáhala aj pri maľovaní skladu.

Vysádzanie kvetín, okrasných kríkov, ale i tuji, ktoré Rubikonu tak ako po iné roky aj tentoraz darovala príspevková organizácia **Správa mestskej zelene Košice**, si zobrali na starosť **Anna Spišáková** a mamy, ktorých deti autistické centrum navštevujú. Pri maľovaní skladu kuchyne sme na záver našej „inšpekcie“, kým sme sa pobrali medzi ďalších brigádnikov do Klubu **Forresta Gumpa**, zastihli ďalšiu partiu. **František Klimo** s **Pavlom Králikom** z divízneho závodu Údržba dávali do-

Priestory šatní dnes žiaria novotou aj vďaka (zľava) **Zine Kromkovej, Ivetke Petikovej, Alici Mašlejovej a Márii Krupovej**.

Šesťica chlapcov si zobrala na starosť osádzanie lavičiek.

robotu s čistením,“ povedal ktosi. Času na dlhšie reči nikto nemal...

Na chodbe hlavnej budovy sme zastihli **Martu Durňakovú** a **Janu Garajovú**. Do črepníkov sadili kvietky. „**Skrášľila exteriér,**“ vysvetlila krátko pani Marta. Na brigádu neprišla sama, pomôcť prišli aj jej dve deti - **Vlado** a naša štípendist-

Robota išla pekne od ruky aj ženám, ktoré sa podujali oživiť steny v suterénnych šatniach. Pomocou valčekov nahrádzali zašlú šedú farbu jasnou bielou. Výsledok, o ktorý sa pričínil **Iveta Petiková, Alice Mašlejová, Mária Krupová, Zina Kromková** i ďalšie brigádnice, stál skutočne za to.

py „vysprávky“. „**Strop i steny sú dosť popraskané, pred maľovaním treba trhliny zakryť,**“ vysvetlil krátko údržbár **Pavol**, ktorý vlni zarezával na maľovanej fasáde tej istej budovy. Keď zahlásil hotovo, biele nátery si zobrali na starosť **Ivica Oleárová, Monika Nagyová** a **Marika Benedeková...**

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Jana ŠLOŠAROVÁ**

Dobrovoľníci a dobrovoľníčky v botanickej záhrade aj tento rok odviekli dobrú prácu.

Botanická záhrada UPJŠ v Košiciach ožila po piaty raz pracovnými rukami železiarov

Viac ako tri desiatky dobrovoľníkov, ktorí sa rozhodli v sobotu 17. mája pomôcť pomocou ruku Botanickému záhrade UPJŠ v Košiciach, privítalo v zelenom areáli slnečné počasie. Dobre naladená partia železiarov, podporená vo viacerých prípadoch aj rodinnými blízkymi, sa s chuťou pustila do roboty. Plán bol bohatý a hoci to po mimoriadne usmolenom štvrtku a piatku vyzeralo na krásny deň, obavy z príchodu dažďa poháňali všetkých vpred.

Najväčšia skupina dobrovoľníkov priložila ruky k dielu v centrálnej časti botanickej záhrady, kde sa nachádza

Pustili sa do obnovy chodníka, natreli lavičky a vypleli okrasnú škôlku

Marta Oravcová (vľavo) a Betka Tiszová sa činili v okrasnej škôlke drevín.

majstrom v učilišti a spolu s učňami tu stavali mramorové stĺpy. Pomáhal som i ja. Bolo by zaujímavé zistiť, čo sa s nimi stalo..." zamyslel sa.

O kúsok ďalej už domáci priťahli

ka, ktorá sa netají tým, že ju táto činnosť naplňuje.

Ako výborná organizátorka sa ukázala dlhoročná dobrovoľníčka **Betka Tiszová** z útvaru generálneho manažé-

lavičky, pleli v škôlke okrasných drevín a natierali aj dekoratívnu klieťku pre vzácnu druhohornú „živú fosíliu“ Wollemiu nobilis. **Tibor Tisza** sa chytil chlapčkej roboty pri obnove chodníka.

Nezaháľali ani domáci. Chlapci z botanickej záhrady sa činili pri oprave chodníka okolo fontány.

Čistenie dlaždíc išlo tejto partii žien pekne do ruky.

ekologická náučná plocha. Jedna partia natierala lavičky, druhá sa pustila do opravy chodníka zo zámkovkej dlažby okolo fontány. „Chodník rozoberieme, uvoľnené dlaždice vyčistíme, aby sa dali znovu použiť. Čistenie musí byť

sa ženy. „Nevadí, tešíme sa, že sme tu, je tu krásne,“ zborovo dodali. „To veru je,“ poznamenal aj **Pavol Spišák** z Výskumu a vývoja, ktorého na dobrovoľníckych dňoch vídat pravidelne. „V botanickej záhrade som brigádoval po

Po roku bolo treba znovu obnoviť aj dekoratívnu klieťku pre vzácnu rastlinu Wollemiu nobilis. Štetca sa chopila **Želmíra Borzová**.

pedantné, aby na kockách nezostalo žiadne zrno,“ dobrovoľníkom stručne vysvetlil, čo ich čaká, vedúci oddelenia dekoratívnej flóry **Robert Gregorek**. „Ak by sa nám podarilo do upraveného pieskového lôžka dlaždice aj uložiť, bolo by to fajn. Uvidíme, koľko toho stihneme,“ poznamenal. **Scott F. Vogel**, **Timmy Ray West** a **Lambert Kredatus** sa chopili krompáčov a pustili sa do vyberania dlaždíc. Išlo im to rýchlo. **Marta Valentínová** a ďalšie kolegyně dlažbové kocky šikovne čistili. Špinavé na jednu paletu, čisté na druhú. „Múrik“ rýchlo rástol... Aj keď to na pohľad nevyzeralo zložito, pracovať dlhší čas v predklone, čupiac alebo pokľakáčky, nie je veru žiadna slasť. „Uvidíme zajtra, čo to s nami spraví,“ smiali

Exteriérové lavičky získali nový ekologický náter.

na chodníky drevené parkové lavičky, ktoré treba po roku znovu natrieť ekologickou farbou. Skupinku železiarov si berie pod krídla **Gaba Hovanová** z bo-

ra pre logistické služby. „Dala dokopy celú partiu,“ prezradili na ňu kolegyně **Dana Kováčiková**, **Anežka Stritzová**, **Eva Hunyadiová**, **Želmíra Borzová**,

„Pochváľte ich, ide im to výborne,“ kládla nám na srdce **Daša Janetková** z botanickej záhrady, ktorá mala „pod palcom“ šesticu žien v škôlke okrasných drevín, kde sa pustili do pletia štyroch veľkých záhonov. „Baby“ mali výbornú náladu. Sklonené nad hriadkami si zanútili a starosti bežného dňa vypustili na chvíľu z hlavy. „Kvety máme aj doma, vieme okolo nich robiť,“ bez veľkých rečí okomentovala vzťah skupinky k zeleni **Marta Oravcová** z Predaja, na ktorú kolegyně vzápätí prezradili, že rastlín má plnú kanceláriu a stará sa tiež o všetky krásne kvety na druhom poschodí budovy Predaja.

Roboty urobili železiarski dobrovoľníci v sobotu dosť. Nebyť dažďa, ktorý sa na poludnie spustil nad mestom, stihli by toho určite ešte o trochu viac. Vďaka všetkým, ktorí prišli pomôcť. Vzťah hutníkov k botanickej záhrade, z ktorého sa za päť rokov stala už tradícia, ocenili aj prítomný prorektor pre vedu a výskum UPJŠ v Košiciach **Juraj Černák** a riaditeľ Botanickú záhrady UPJŠ **Sergej Mochnacký**.

Iveta FIALOVÁ, foto: **Ján KISUCKÝ**

Scott F. Vogel, **Timmy Ray West** a **Lambert Kredatus** (v popredí zľava doprava) pracovali pri obnove chodníka. V pozadí **Pavol Spišák**.

prvý raz ako šesťnásťročný spolu s otcom,“ prezradila nám medzi čistením dlažbových kociek. „Bol murárskym

tanickej záhrady. „Otočiť, natrieť zospodu a potom zvrchu,“ zneli inštrukcie. Dvadsať lavičiek našlo v mihu „svoju dvojicu“. Pri jednej sme zahliadli aj tohto roku **Malvíny Vargové**, mamu a dcéru. „Presunuli sme sa sem akosi prirodzene zo zoologetickej záhrady. Kým bola dcéra menšia, tak som chodievala tam, pretože deti mali zabezpečenú opateru. Teraz už pomáha aj ona. Po prvý raz vlni, keď sa pripravovala na krajské kolo biologickej olympiády a chcela si i týmto spôsobom doplniť poznatky,“ prezradila mama študentky bilingválneho gymnázia. K dobrovoľníctvu vedie svoju dcéru **Nikolu** aj **Drahoslava Nagyová** z Transakčného centra. „Sprevádza ma už piaty rok. Zakaždým sme na inom mieste, tu v botanickej záhrade po prvý raz. Máme výborné počasie, atmosféra je pozitívna, dúfam, že urobíme veľa práce,“ odhodlane poznamenal dobrovoľník-

Adriana Buriková a **Dita Maďarčíková**. A nielen to. Do pomoci zaangażovala aj manželza **Tibora**. Dievčatá maľovali

Nezištná pomoc druhým obohacuje. Myslia si to aj **Elena Miškovičová** (prvá zľava so synom **Peťkom**) a **Drahoslava Nagyová** (druhá sprava s dcérou **Nikolou**), ktoré k dobrovoľníctvu vedú aj svoje deti.

Najväčšia skupina dobrovoľníkov sa zišla v Čermeľskom údolí, aby pomohla detskej historickej železnici

Železiarski dobrovoľníci tohto roku po prvý raz pomáhali pri obnove Detskej historickej železnice.

Skupinka brigádnikov, ktorá si zobrala na starosť nátery hektometrovníkov, mala po skončení pracovného dňa v nohách viac ako desať kilometrov.

Detská historická železnica pocítila najväčšiu podporu dobrovoľníkov. Zišlo sa tu takmer šesťdesiat ľudí. Na päťhodinovú brigádu v Čermeľskom údolí si toho naplánovali veľa. „Budeme čistiť koľajisko a okolie trate od náletových drevín, osadíme a natrieme detské preliezačky, opravíme drevenú staničnú budku, budeme zvärať mreže na okná bufetu, opravíme rušeň,“ v krátkosti ponúkla zoznam hlavných činností koordinátorka aktivity **Lubomíra Šoltésová**. A čo si železiari zaumienili, to sa aj snažili urobiť. Do roboty sa pustili bez veľkých rečí. Hodinu pred poľudním sa to v Čermeľi i na Alpinke len tak hemžilo svetlomodrými tričkami.

kladňa obnovu. „Bude to tu zároveň aj krajšie.“ S fúrikom naloženým štrkom sa okolo mihoľ vedúci prevádzky železničky **Peter Kočiško**. Spolu s **Ladislavom Erdélyim**, ktorý aj tohto roku na dobrovoľníckom dni sprevádzal **Moniku Kolársku** z divízneho závodu Doprava, rozvážali štrk a vyrovnávali prepadnutý terén. „Ťažkú robotu som si vybral dobrovoľne, aby som mal chuť na guľáš,“ smial sa pán Ladislav.

Ďalšia partia už peši absolvovala celý, takmer štvorkilometrový úsek trate, na ktorom osadila hektometrovníky a po krátkom oddychu sa chystala do koľajiska vrátiť, aby na traťových pätníkoch označujúcich stometrové úseky

Dobrovoľníci na Alpinke kľúčovali kríky, aby rozšírili plochu detského ihriska, očistili preliezačky a osadili ich do betónu.

Hneď skraja sme natrafili na „obkladáčov“, teda partiu, ktorá vynovovala staničnú budku pokladne. Drevené laty, ktoré presne na mieru rezal **Imrich Šoltés**, kus po kuse pribíjali **Jaroslav Takáč** z technického servisu zákazníkom a **Ján Rozman** z OZ Detská železnica Košice. „Zničili nám to tu vandali,“ vysvetlil, prečo potrebuje po-

trate, obnovila ešte aj číslice. „Muži kopali a manželka maľovala,“ opísal prvú časť roboty skupinky, ktorú tvorili **Kosmas Bekiaris** z BSC s manželkou **Marianou**, **Marek Manica** a **Marián Kostáč** z Predaja so synmi **Alešom** a **Lukášom**. „Trať sme prešli za približne poldruha hodiny a ešte nás to raz čaká. Som rád, že som tu, je to ta-

Dopravári **Eduard Kandík** (vľavo) a **Miroslav Feťko** si vzali na starosť údržbu 55-ročnej lokomotívy **Janky**.

Pracovitost' železiarov domácich doslova fascinovala

ká brigáda spojená s turistikou,“ dodal **Bekiaris**. Nič nenamietali ani mladí muži, ktorí sa zhodli v tom, že nie sú práve reprezentatívnu vzorkou mládeže, ktorá najradšej trávi čas pri počítači. Pomáhajú aj doma okolo domu

Bolo na to treba zámočníkov, tak sme tu,“ nechceli sa zdržiavať dlhými rečami. Popoludní ich čakala ešte pracovná zmena vo fabrike a od nedokončenej roboty nechceli odísť. Hlbšie v hangári trojica **Ján Zádorožný** zo studenej val-

Prezident U. S. Steel Košice **George F. Babcoke** sa v dielni stretol aj s bratmi **Šelepškými** z divízneho závodu **Ocellaren**.

covne, bývalý železiar – dôchodca **Ján Caban** a študent SOŠ automobilovej **Dominik Marhefka** zasa vyrábali mreže na okná a dvere bufetu. „Z roboty sa teším, je to zmysluplná činnosť,“ zhodnotil deň **Jano Caban**. **Dominik** trávi naopak voľný čas na železnici každý víkend. Ako dobrovoľník. A o **Jánovi Zádorožnom** ani nehovorí. Ten si už hádam život bez železnice, ktorá je jeho veľkým koníčkom, ani nevie predstaviť. Napokon, je dlhoročným aktívnym členom Klubu historických koľajových vozidiel pri Rušňovom depe Košice. O ich vzťahu k „dráhe“ hovorí i fakt, že po obeide sa do dielne ešte vrátili dokončiť úlohu.

Jaroslav Takáč (vľavo) z technického servisu zákazníkom **USSE** a **Ján Rozman** z OZ Detská železnica Košice pri práci na drevenom obložení staničnej budky pokladne.

a brigáda ich tak vôbec nezaskočila. Dokončiť nátery však nedovolil dážď, ktorý sa prihnal z mesta okolo pol dvanásť. Železiari sa museli stiahnuť z polovice trate.

V blízkom depe makali bratia **Šelepškí** z ocellarne. **Rastislav** a **Peter** si zobrali do parády dvere skladu. „Meníme na nich plechy, ktoré zhnilli od dažďa.

Päťdesiatročnú lokomotívu **Janku** si vzali do parády **Eduard Kandík** a **Miroslav Feťko** z divízneho závodu Doprava. „Je ešte v dobrom stave, ale potrebovala údržbu. Tak sme vymenili olej, trysky, filtre, skontrolovali tesnenie. V podstate sme už hotoví,“ zahlásili.

Spolu s prvými dažďovými kvapkami sme naskočili do auta a uháňali

Na Alpinke pracovali pri obnove nástupiska aj viceprezidenti **Michael A. Fedorenko** (v popredí) a **Mark Tabler** s manželkou **Janice** (vpravo). Vľavo generálny manažér **Mark T. Salo**.

za ďalšou veľkou skupinou dobrovoľníkov na Alpinke. Cestou aspoň pomedzi stromy skúsime zahliadnuť tých, ktorí orezávali kríky pozdĺž trate. Márne. Boli rýchlejší. Stretli sme sa až na konečnej zastávke **Vpred**. Ešte boli plní elánu a chceli sa pustiť do čistenia a maľo-

naďšený a fascinovaný tým, že prišli toľkí ľudia a urobili taký kus práce. Ďakujem všetkým za pomoc a zároveň i firme za jej prístup k spoločenskej zodpovednosti,“ uviedol medzi dobrovoľníkmi a prezidentom U. S. Steel Košice. Všetkým, ktorí sa zapojili do toh-

Staničný domček, v ktorom sa nachádza pokladňa po sobotňajšej brigáde opeknel. Prispeli k tomu nový drevený obklad i terénne úpravy v jeho okolí. V popredí (vľavo) pri natieraní dosák **Monika Kolárska** z divízneho závodu **Doprava**.

vania zábradlia. Žiaľ, už im to nevyšlo. Odohnal ich hustý dážď. Pod strechu utekali aj všetci tí, ktorí na konečnej zastávke od rána upravovali cestu a nástupište, čistili lúku a osadzovali preliezačky. Klobúk dole, čo dokázali. Veď len rozvoziť a rozhrnúť tri fúry štrku dá poriadne zabrat...

Peter Holéczy z OZ Detská železnica Košice bol zo železiarov unesený. „Bol to pre mňa úžasný zážitok. Som

toročných deviatich dobrovoľníckych aktivít, ako aj organizátorom ôsmeho ročníka podujatia, sa poďakoval aj **George F. Babcoke**. „Aj keď nám dážď pracovný deň trochu skrátil, výsledky sú úžasné. To najdôležitejšie je, že meníme kvalitu života mnohým ľuďom, ktorí sú na takejto pomoci závislí.“

Iveta FIALOVÁ,
foto: **Ján KISUCKÝ**
a **Igor MOLNÁR**

V piatok darovali krv, v sobotu pomohli detskej železnici. **Michal Tančák** z útvaru inžinierskych činností (vpravo) a **Štefan Vojtko** z útvaru generálneho manažéra pre dane patria k stálym účastníkom dobrovoľníckych dní.

Dean Mooney pomáhal odpratávať orezané konáre stromov.

V Detskom domove na Hurbanovej ulici v Košiciach boli ochotou oceliarov nadšení

dol k **Mariánovi Feckovi** z Labortestu. „Povedali orezať a upraviť, tak som to urobil,“ konštatoval tento skalný dobrovoľník. „Už od začiatku som bol rozhodnutý, že prídem pomôcť práve sem. Deťom treba pomáhať,“ odvetil na otázku, prečo sa tento rok rozhodol podporiť práve toto zariadenie. Hluk z okien nás navigoval na tretie poschodie. V bývalej kúpeľni sme zastihli pri lopotnej robote, v opare prachu, s pneumatickým kladivom a lopatou v rukách generálneho manažera pre transakčné centrum **Stan-**

K dobrovoľníkom sa pripojili aj **George F. Babcoke** s manželkou **Kathleen**.

Blyšli sa všetci - robili to pre deti a radi

Partia dobrovoľníkov, ktorá sa zišla v sobotu v areáli Detského domova na Hurbanovej 42 v Košiciach, sršala pracovným elánom.

V detskom domove na Červenom brehu to okolo desiatej hodiny hučalo ako v úli. Odkiaľsi z útrobov budovy sa ozýval buhot, v záhrade vrčali kosačky a krovinořezy. Betónové ihrisko už

cie. „Sme radi, že vás tu máme, ďakujeme naozaj za každú ochotnú ruku,“ stručne okomentovala pracovné nasadenie približne dvadsiaty železiarskych dobrovoľníkov ku ktorým sa prí-

slava **Žipaja** a technického špecialistu z telekomunikácií **Romana Fedáka**. Čo tu robia? „**Kúpeľňu rekonštruujeme. Kedysi tu bola hydroterapia, po novom to bude miestnosť s prackami, kde si skupiny budú samé prať bielizeň. Potrebovali sme odstrániť starý rehabilitačný bazén, poposilili sme vašich, či by nám s tým nepomohli a hoci táto činnosť nebola v pláne, ochotne nám vyšli v ústrety práve títo páni,**“ pochválila mužov riaditeľka ešte skôr, než nám obaja viacnásobní dobrovoľní-

O kúsok ďalej makali kvalitári – generálny manažér **Dean Mooney**, **Norbort Kubík** a **Eduard Guoth**. Kós sa chytili aj **František Saloky** a **Radovan Višňovský** z divízneho závodu Radiátory a rúry. Rozľahlú zarastenú plochu premenili razom na úhľadnú lúku. Ani tohto roku nemohol na dobrovoľníckych dňoch chýbať dôchodca **Teodor Laco**, ktorého sme zaregistrovali spolu s **Erikou Bačovou** z Predaja pri oprave lavičiek. Dopravárka **Viera Hvozdičková** s rodinou si vzala do parády už spomínanú

skalku... Medzi dobrovoľníkov zavítali aj prezident U. S. Steel Košice **George F. Babcoke** s manželkou **Kathleen** a námestníci primátora mesta Koši-

riace mraky, ktoré sa začali nebezpečne kumulovať nad našimi hlavami. Odchádzame bez rozlúčky, čakajú nás ešte v Čermeli a na Alpinke... Ne-

Roman Fedák (vľavo) a **Stanislav Žipaj** mali asi fyzicky najťažšiu prácu. Búrali starý rehabilitačný bazén.

pokryval zelený umelý trávnik, na príľahlých lavičkách svietili doďaleka nové drevené dosky a i skalka pri bráne ožila jarnými farbami kvetov. Príjazdovú cestu lemovali orezané konáre stromov. S jedným z nich sa práve mocovala **Mária Sanciová**, tunajšia hospodárka, ktorá odvieďa kus roboty pri príprave premiérovej dobrovoľníckej ak-

dala aj početná skupina domácich. A vzápätí aj riaditeľka **Silvia Komorová**. „Zišla sa tu partia šikovných ľudí, odhodlaná pomôcť. Už po dvoch hodinách vidieť, že sa niečo urobilo. Sme veľmi spokojní.“

Zelený pás odrezkov tují a ďalších okrasných kríkov pozdĺž takmer sto metrov dlhého chodníka nás privie-

V rozľahlom zelenom areáli sa už od rána ozýval zvuk kosačiek a krovinořezov. **Tomáš Krívda** z **Koksovne** upravoval fazónu kríkov.

ci stihli povedať, že si manuálne ťažkú prácu vybrali zámerné. „Sme radi, že to robíme. Je to pre deti,“ zhodli sa obaja. Na schodoch sme zbadali **Barťolomeja Horvátha** z divízneho závodu Koksovňa. Vlní pomáhal maľovať v únií nevidiacich, teraz zoberal do rúk štetec v domove. „Došiel som spolu s majstrom **Tomášom Krívdom**. Ja tu na schodišti robím také „piplačky“ po maliaroch, opravujem nedorobky a jeho nájdete v záhrade,“ utrúsil medzi ťahmi štetca. „Pre mňa je to šťastný deň. Obohatiť ma,“ dodal ešte na rozlúčku. Ako sme sa neskôr dozvedeli, zostal aj po skončení brigády a dokončil začaté. Už spomínaného zmenového majstra prevádzky **Príprava vsádzky** sme našli pri orezávaní živého plota. „Priniesol som si vlastný nástroj, elektrický krovinořez, ktorý má čo robiť aj na našej chalupe,“ usmieval sa. „Myslím, že sme už toho stihli dosť. Okrem kríkov tvarujem aj krušpány,“ rukou opísal areál, ktorý mal na starosti.

Viera Hvozdičková z divízneho závodu Doprava (v pozadí) spolu s ďalšími dobrovoľníkmi oživila skalku.

ce **Ján Jakubov** a **Renáta Lenártová**. Nezháľali a len čo si obzreli, čo všetko stihli šikovní oceliari urobiť, priložili aj oni ruky k dielu. Chopili sa štetcov a pustili sa do natierania lavičiek. Pracovné tempo aj tu na Červenom brehu poháňali zlostne sa tvá-

dá nám ale nepovedať: tunajšia skupina bola fantastická, zmeny, ktoré v domove urobila, bijú do očí na prvý pohľad.

Iveta FIALOVÁ
Foto: **Ján KISUCKÝ**
a **Arpád KÓTELES**

Medzi železiarskych dobrovoľníkov rád chodieval aj náš bývalý kolega **Teodor Laco**.

Norbort Kubík (vľavo) a **Eduard Guoth** z útvaru generálneho manažera pre kvalitu sa zapojili do likvidácie zrezaných konárov stromov.

Areál denného stacionára Forresta Gumpa zmenili dobrovoľníci takmer na nepoznanie

Keď vonku úradoval dážď, pustili sa dobrovoľníci pod strechou do čistenia konštrukcie spojovacej chodby.

„Nuž, dobre sa ochladilo. Len nech neprší, keď nám to tak dobre ide,“ poznamenal Jozef Veselý miešajúc v plechovke červenú farbu, do ktorej pridal trocha riedidla. Juraj Varga, ktorý si odskočil do provizórneho skladu, vytvoreného v jednej z klubových miestností, po ďalšiu plechovku farby, bol na chvíľu optimista. Aj keď už vonku zaburácal prvý hrom. „Nebude pršať... vybavili sme!“ presviedčal nás. No po pár minútach, krátko po pol dvanástej, musel aj on pred prudkým dažďom i ľadovcovými krúpami, ktoré začali bičovať okolité stromy a trávnik, kapitulovať. Ešteže sa bolo kam ukryť. Denná klubová miestnosť sa na chvíľu zmenila na odpočinkovú. Káva či teplý čaj dobre padli každému. Čas ubíhal a vonku stále lialo ako z krhly. A tak sa skupina po krátkom oddychu pustila aj do čistenia konštrukcie spojovacej chodby, roboty, kto-

Mechanik elektrických zariadení Vladimír Ficeri prišiel do denného stacionára Forresta Gumpa pomocť spontánne, ani nevedel, že tu nájde známych.

nás podporiť, by sme v podstate ani nemohli existovať, ani vybudovať také zariadenie, aké dnes máme. Sme veľmi radi, že sme mohli nadviazať spoluprácu s U. S. Steel Košice. Dnes dobro-

Keď čierňava na nebi pomúla, vrátili sa všetci ešte raz do parku a pustili sa do odpratávania posledných zvyškov nepotrebných konárov. „Do dní dobrovoľníkov som sa na-

„Sme spokojní, pracovalo sa skutočne s nasadením...“

Skrášliť exteriér denného stacionára Forresta Gumpa prišlo vyše tridsať dobrovoľníkov.

Kvíľivý zvuk elektrickej píly sme počuli už zďaleka. Ale len na chvíľu. Potom stíchla. Chlapi, ktorí prišli do denného stacionára Forresta Gumpa na Užhorodskú ulicu pomocť skrášliť areál neziskovej organizácie, majúcej pod svojimi ochrannými krídlami hendikepované deti a mládež, práve jednu časť roboty dokončili. Nakopené ko-

menala Adriana Winkelmsová zhrabujúc pri tom z chodníka opadané lístie a šišky z ihličnanov. Nádvorie bývalej materskej školy žilo čulým pracovným ruchom, ktorý mali v réžii prevažne odboroví predáci košickej oceliarne. Zišlo sa ich tu naozaj požehnané. A dobrej veci prišli pomocť aj ich blízki. Vari najviac bri-

Pri natieraní plotu sme zastihli (zľava) odborovú predáčku OBAL-SERVIS-u Moniku Jenikovú a predsedníčku ZO OZ KOVO Energetika Evu Mihalikovú.

nare z orezaných divo rastúcich kríkov a polienka z ďalších drevín čakali pripravené na odvoz. „Už sme sa otočili asi päťkrát,“ prehodil odborový predák košickej oceliarne Mikuláš Hintoš. Spolu so svojimi kolegami Alexandrom Tažikom, Ivanom Dávidom a Vladimírom Ficerim i ďalšími chlapmi postupne nakladal na príviesné vozíky ďalšie várky dreveného odpadu, aby sa mohli vydať na opätovnú cestu do zberného dvora. „Kým sa vrátia, ubehne aj vyše pol hodiny. Je to dosť ďaleko,“ pozna-

gádnikov sa činilo pri natieraní železného oplotenia čnejúceho do takmer dvojmetrovej výšky. Nové žlté, červené a zelené šaty oživili plot na nepoznanie po tom, čo ho železiari, medzi inými aj Gabika Dziaková, Gabriela Maďarová a manželia Jozef a Jana Greškovi, zbavili hrdze. So štetcom a farbami v rukách sme pri robote zastihli Evu Mihalikovú, ktorá sa deň predtým zapojila aj do Hutníckej kvapky krvi, Beatrix Goleňovú a ďalších natieračov. Robota išla pekne od ru-

Odpratávanie orezaných konárov si okrem iného vzali na starosť zľava predseda ZO OZ KOVO Vysoké pece Michal Tabák, odborový predák košickej oceliarne Mikuláš Hintoš, predseda ZO OZ KOVO Centrálna údržba Bartolomej Feničín a predseda ZO OZ KOVO Radiátory a rúry Ivan Dávid.

ky aj Monike Jenikovej. A to sa deň predtým poriadne zapotila na štátniciach, ktoré, akože inak, však zvládla bez problémov. „Otázky mi sadli, da-

rá bola pripravená v prípade mokrého variantu.

Lucia Tažiková, ktorá spolu s Darinou Pištejovou denného stacionára

Po daždi sa všetci vrátili robotu dokončiť.

rilo sa mi aj pri obhajobe diplomovej práce,“ prezradila čerstvá magisterka, ktorú čaká koncom júna slávnostná promócia. Nad odrieknutím svojej účasti na brigáde, vzhľadom na predchádzajúci náročný deň, vôbec neuvažovala. „Je to dobrý pocit, ak môžeme pomáhať iným, a zvlášť deťom. Navyše, táká brigáda prináša nové priateľstvá, nové skúsenosti...“

Forresta Gumpa vedie, bola s priebehom brigády a jej výsledkom spokojná. A nešetrila slovami vdaky a pochvaly. „Sme neziskovou organizáciou, nevieme si teda zarobiť na financovanie prác, ktoré by náš klub zútnulili a skrášlili. Sme v podstate odkázaní na pomoc iných ľudí. Preto sme veľmi radi, ak sa nájdu také dobrovoľníci, akí sú aj dnes tu. Bez ľudí s dobrým srdcom, ochotných

posledy zapojil v dvetisíc deviatom, inokedy mi to kvôli iným povinnostiam nevyšlo,“ prezradil Michal Tabák, predák od vysokých pecí krátko pred skončením brigády. „Teraz sme však tu. Prečo? A prečo by som nepomohol? Manželka je v práci, má dvanásťku, čo by som doma robil? Navyše, pomohli sme dobrej veci. Dnes je všetko drahé, všetko treba nakupovať i pracovná sila niečo stojí a treba ju zaplatiť. Človek by voľný čas doma len odležal a takto aspoň urobil dobrý skutok. Síce je tu ešte čo robiť, najmä keď sa pozerám na tie budovy, ale čo sa dalo, to sa urobilo. Škoda, že nám počasie ku koncu veľmi neprialo. Keby bolo vydržalo ešte aspoň hodinku

Plot bolo treba pred náterom zbaviť hrdze – manželia Jana a Jozef Greškovi v akcii.

voľníci z jej radov urobili veľký kus práce. Sme veľmi spokojní, pracovalo sa skutočne s nasadením. Dúfame, že sa stretneme aj v budúcom roku. U nás je robota stále, zídu sa každé ochotné ruky,“ konštatovala s úsmevom.

a pol, mohli sme mať namaľovaný celý plot. Bolo by to oveľa krajšie,“ dodal a vybral sa za ostatnými dať si zaslužený guláš.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Odborový predák oceliarov Juraj Varga pri práci.

Dobrovoľníkom sa v parku predviedol aj takýto krásavec.

Osmy ročník dní dobrovoľníkov dopadol v útulku nad očakávania. Železiarom pracovný elán nezobral ani dážď, ktorý ich na vyše hodinu zahnal pod stany.

Pomoc hutníkov smerovala počas dní dobrovoľníkov aj do útulku pre opustené zvieratá

Úlohy zvládli aj napriek dažďu

Nové lavice v útulku osadili prezident USSK George F. Babcoke (vpravo), viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania Miroslav Kiralvarga (v strede) a lekár Tomáš Kollár.

„Bez vás by naše psy istotne nemali takéto podmienky, preto si vašu pomoc veľmi vážime,“ týmito slovami privítala železiarov na rannom brífingu šéfká Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov **Romana Šerfelová**. Dob-

lí miesto snečným lúčom. Predpoved však na sobotu bola „všelijaká“, a tak dobrovoľníci neváhali a hneď od úvodu sa pustili rezko do práce.

Krátko po ôsmej hodine sa už útulkom rozliehali zvuky spojené s plie-

Kathleen. „Je to jedno z našich najobľúbenejších miest. Prvýkrát sme útulok navštívili v čase, keď mal množstvo problémov a sužovali ho veľké povodne. Kathleen sa vtedy o útulok veľmi živo zaujímala a osobne iniciovala pomoc. Preto sme sa rozhodli, že na dňoch dobrovoľníkov začneme pomáhať práve tu,“ vyznal sa prvý muž železiarni krátko predtým, než si nasadil ochranné okuliare a rukavice. Pripojil sa k viceprezidentovi pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania **Miroslavovi Kiralvargovi** a lekárovi šačianskej nemocnice **Tomášovi Kollárovi**, ktorí už v tom čase usilovne hľadeli jamy určené pre osadenie lavíc v oddychovej zóne. „O tom, že prideme pomoc do útulku, rozhodla rodinná rada. Dlhो sme však rozmyšľať nemuseli, pretože psov máme všetci veľmi radi. Doma nás čakajú až traja,“ priznal viceprezident M. Kiralvarga a pripomenul, že spoločnosť mu v útulku robia manželka **Mária** a najmladší syn **Adam**.

O tom, že **Zita Hromotová** z BSC miluje psov, nie je pochyb. Nenechá si ujsť ani jednu príležitosť navštíviť útulok a inak tomu nebolo i tentoraz. Kým pred rokom ju zamestnávalo rozhrabávanie štrku vo výbehu pre šteniatka, teraz sa chopila štetcov a natierala inte-

riér karantény pre najmenších psíkov. S nanášaním nových farieb jej pomáhali aj manažér pre dcérske spoločnosti **Ján Pirháč** s manželkou **Helenou** a finančno-obchodným riaditeľom **Ivanom Lapinom**.

„Je to tu perfektne zorganizované, vôbec sme neočakávali taký profesionálny prístup,“ skonštatovali **Jana Gulišová** a **Eva Krajníková** z dcérskej spoločnosti **Labortest**. Obe kolegyně, ktoré zažívali na dňoch dobrovoľníkov

Palety, ktoré poslúžili na výstavbu prekážok a ako palivové drevo, poskytla dcérska spoločnosť **OBAL-SERVIS**.

Rozširovanie parkoviska si zobrali do parády viceprezidentka pre dcérske spoločnosti a externé služby **Elena Petrášková** (vpravo), generálny manažér pre výrobné dcérske spoločnosti a externé služby **Jaroslav Mikláš** a kontrolórka **Gabriela Némethová**.

Steny bolo treba pred aplikovaním nového náteru dôkladne vyčistiť. Postarali sa o to **Ivan Lapin** (vpravo) a **Ján Pirháč**.

rú náladu jej okrem veľkého počtu hutníkov, ktorí sa zišli v útulku v rámci ôsmeho ročníka Dní dobrovoľníkov - U. S. Steel pre Košice, zlepšovalo aj počasie. Po dlhšom čase sa aspoň na chvíľu roztiahli mračná a prepusti-

ním dreva, kosením trávy, či rozhrabávaním štrku. Robotu si rozdelilo vyše tridsať hutníkov, ich rodinných príslušníkov a miestnych brigádníkov. Do útulku zavítali aj prezident U. S. Steel Košice **George F. Babcoke** s manželkou

Štetca sa chopila aj **Kathleen Babcokeová**.

fam, že to zvládnem,“ povedal s malou obavou v hlase zamestnanec divízieho závodu **Teplá valcovňa**. „Neboj sa, hravo si s tým poradíš,“ povzbudila ho **R. Šerfelová**, ktorá prechádzala práve okolo. A veruže si poradil. Výmenu okrajových trávov v pohode zvládol, ďalšie aj s novým zábradlím pribudnú v najbližších dňoch. O ich výmenu sa postarajú miestni brigádníci.

Mostíky sú v útulku aktuálnou témou, najmä po daždivých dňoch, keď sa nevelký potôčik mení na búrlivý živel. Výstavbu nového, ktorý povedie oku karantény dospelých psov, prisľúbila naša dcérska spoločnosť **RMS**. „Máme už k mostíku vypracovanú projektovú dokumentáciu a čakáme len na príslušné povolenia z mesta a vodohospodárskeho podniku. Potom už nič nebude brániť jeho výstavbe,“ prišla

s povzbudivou správou viceprezidentka pre dcérske spoločnosti a externé služby **Elena Petrášková**, ktorá si v útulku zobrala na starosť úpravu plochy parkoviska. Spolu s kontrolórkou **Gabrielou Némethovou** rozhrabávali umelé hutné kamenivo z **RMS**. Plochu parkoviska „čistili“ od trávy s motorovou kosačkou generálny manažér pre výrobné dcérske spoločnosti a externé služby **Jaroslav Mikláš**.

Osmy ročník dní dobrovoľníkov dopadol v útulku nad očakávania. Zvlášť, keď niekoľko dní pred tým intenzívne pršalo. Dažďovým zrážkam, ktoré dobrovoľníkov na vyše hodinu zahnali pod stany, sa síce nevyhli, no gro vytýčených prác hravo zvládli.

Richard DREISIG
Foto: **Arpád KÓTELES**
a **Milan KATUNSKÝ**

premiéru, zamestnávalo natieranie koterčov. „Aj keď je nás tu toľko, pre všetkých majú prácu,“ ocenila koordinátorov **J. Gulišová** a nezabudla dodať, že o rok prídu určite opäť.

Časť dobrovoľníkov pomáhala s upratovacími prácami v unimobunkách, s rozoberaním palet a skladaním prekážok pre psíkov do výbehu, triedením odpadového dreva či úpravou mostíka. Tú si zobral na starosť **Jozef Jaško**, tiež „skalný“ dobrovoľník. „Ešte nikdy som trámy na mostíku nemenil, dú-

K debutantkám patrili v útulku **Jana Gulišová** (vľavo) a **Eva Krajníková**, obe z dcérskej spoločnosti **U. S. Steel Košice - Labortest, s. r. o.**

Šteniatka boli stredobodom pozornosti všetkých detí.

Vrtochy počasia spôsobili v zoológickej záhrade zmenu pracovného plánu

Odvedli kvalitnú robotu a stihli nakrmiť medvede

Skupinová fotografia vznikla netradične pod strechou, pretože záver pracovného dňa poznamenal výdatný lejak.

S natieraním drevených súčastí stanov pomáhali aj naši americkí kolegovia Matthew T. Lewis (v popredí) a John P. Coyne.

Človek mieni, počasie mení. Takto by sa dala parafrázovať situácia v košickej zoológickej záhrade na tohtoročných dňoch dobrovoľníkov. Výdatný úhrn zrážok, ktorý predchádzal sobotnej akcii, zmenil pracovné úlohy. Pôvodne sa šikovné ruky železiarov mali zamerať na nové nátery oplotenia vo výbehu pre kopytníky. To však nestihlo do soboty preschnúť, a tak hlavná koordinátorka prác v ZOO **Eva Malešová**

predstavila záložný plán: „Keďže nám tu pred pár dňami robilo šarapatu počasie, potrebujeme vyčistiť chodníky. Ďalší dobrovoľníci sa presunú do haly, kde budú natierať drevené dielce, ktoré používame pri stavbe stanového tábora. Časť z vás pomôže na vyhladke na medvede s natieraním dosiek a rámov okolo okien.“

K takmer trom desiatkam hutníkov, ktorí prišli v sobotu do ZOO, patrili

aj dve stálice už ôsmeho ročníka podujatia, **Katarína Dittelová** a **Petra Kráľová**. Pre obe je zoológická záhrada ideálnym miestom pre dobrovoľnícke akcie. „Napriek zlej predpovedi nám zatiaľ počasie praje. Tradične tu panuje skvelá nálada a priaznivá pracovná atmosféra. Prípojili sme sa k skupinke, ktorá má na starosti upratovanie. Vyčistili sme chodník, o chvíľu sa presunieme k ceste,“ načrtla ďalšie plány upratovacej čaty **K. Dittelová**. V skupinke sa nachádzali aj **Zaneta Sadvárová** a **Iveta Dlugolinská** z právneho úseku. K dobrovoľníctvu majú blízko. „Zatiaľ sme chýbali len na dvoch ročníkoch, toto je už naša šiesta účasť,“ pripomenuli. Právníci majú na dňoch dobrovoľníkov stabilne hojné zastúpenie, na

Časť dobrovoľníkov vyčistila chodníky.

Ruky k dielu priložili aj zamestnanci ZOO **Kristína Tóthová** a **Patrik Pastorek**. V strede **Dušana Takáčová** z **Nákupu**.

akcie chodia spoločne a tentoraz sa vybrali do Kavečian.

V sobotu sa nepracovalo iba vonku, ale aj „pod strechou“. V odľahlej časti areálu natierali dobrovoľníci drevené súčasti stanov, ktoré kedysi zoológickej záhrade venovala U. S. Steel Košice. „Každý rok v júni v blízkosti gazdovského domu rozkladáme stanový tábor. Ponúkame ho dospelým i deťom, ktorí majú záujem prežiť v ZOO celú noc. Pre mnohých je to neopakovateľný zážitok. Stany však už majú nejaké tie roky a potrebujú menšiu údržbu,“ ozrejnila vedúca technického úseku ZOO **Kristína Tóthová**, prečo je natieranie drevených komponentov také aktuálne.

„Dnes nám to ide pekne od ruky,“ skonštatovala **Viera Štefanová** z finančného úseku držiaca drevený rošt. S natieraním jej pomáhala **Natália Belá**, ktorá prišla do ZOO prvýkrát. S dobrovoľníctvom má naopak bohaté skúsenosti **Jozef Majoroš**, v Kavečianoch to bola jeho tretia účasť.

V hale sme so štetcami v rukách našli aj našich dvoch amerických kolegov. Už tradične do ZOO chodí vice-

prezident pre BSC **John P. Coyne**. „S rodinou sme vernými fanúšikmi ZOO, navštevujeme ich po celej Európe. Aj do Kavečian chodíme pravidelne, niekoľkokrát do roka. Pôvodne tu so

mnou mala byť aj manželka s deťmi, no, žiaľ, starší syn ochorel,“ vysvetlil, prečo prišiel sám. „Ja sem tiež rád chodievam,“ zapojil sa do debaty viceprezident pre financie **Matthew T. Lewis**, „v minulosti som však pomáhal aj v botanickej záhrade.“

V košickej ZOO v sobotu premiérovu pracoval aj **C. James Bond**. Nešlo však o hrdinu z filmového plátna, ale o nášho generálneho právneho zástupcu, ktorého s populárnym agentom spája identické meno. So skupinou právnikov a manželkou **Deborah** sa postaral o skráslenie vyhladky na medvede. Pracovnú rutinu okorenili aj jeden nevsedný zážitok. „Krmili sme medvede priamo z rúk. Bolo to fan-

tastické,“ podelila sa o zážitky **Jana Kseňáková**, ktorá rovnako ako ďalší právnik, **Eva Durzová**, **Silvia Šulcová**, **Mária Fedorčáková** a **Marián Grúň**, patrí k pravidelným dobrovoľníkom.

Nezískaná pomoc železiarov opäť priniesla svoje ovocie. Zanechali za sebou kus kvalitne odvedenej roboty - vyčistené chodníky, premalovanú vyhladku na medvede a ošetrené drevené dielce, ktoré o mesiac poslúžia na výstavbu stanového tábora. A o tom, že sa v ZOO našim kolegom nesmierne páči, svedčí aj ich záverečné konštatovanie: „O rok nás tu máte zas!“

Richard DREISIG
Foto: **Milan KATUNSKÝ**

Návštevníkom sa v sobotu predviedol páv.

Právníci v „akcii“ - spredu dozadu **Marián Grúň**, **Silvia Šulcová**, **Mária Fedorčáková**, **Eva Durzová** a **C. James Bond**.

O nové nátery drevených roštov sa postarali (zľava doprava) **Viera Štefanová**, **Natália Belá** a **Jozef Majoroš** s manželkou **Lubicou**.